

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. 'Εθές Πατησίων ἀριθ. 9.

Δι' εὐνδρομαί ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
σείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Αδόλφου Βελῶ καὶ Ἰουλίου Δωτέν: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματι-
κώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις *P — *Fortuné du Bois-*
gobey: ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κου ΔΕΚΟΚ, μετάφρασις Λαρ. Καλαϊσάκη,
(συνέχ.) Οὐίλλη Κόλλινς: Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ, μετάφρ. Ν. Σπανδορή,
(συνέχ.)

ΣΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ
προληρηστίς

'Εν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἑκαρξια· 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῶ 15
'Εν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ
« Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα » κατὰ
πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα
εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς
πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφη-
μερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς
ἡμῶν.

ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Δ'

'Η Μαριέττα, μεθ' ὄλας τὰς περιποιή-
σεις, δὲν εἶχεν ἀκόμη συνέλθει ἐκ τῆς λι-
ποθυμίας. Οὐδεμίᾳ βελτίωσις παρετηρεῖ-
το, καὶ ὑπῆρχε φόβος μὴ τὸ αἷμα, ὅπερ
ἤκούετο βρογχάζον ἐν τῷ στήθει καὶ ἐκά-
λυπτε τὰ χεῖλη τῆς δι' ἐρυθροῦ ἀφροῦ, τὴν
ἐπιγεγεν ἐπὶ τέλους.

'Ο Μοῦλ ἐπανευρίσκων αὐτὴν ὡς τὴν
ἀφήκεν ἔκαμε κίνημα ἀγανακτήσεως. Ἐ-
θασιζέτο ἐπὶ τῶν ἀνακαλύψεων τῆς κόρης
αὐτῆς, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποκρύψῃ
ὅτι αἱ παρατηρήσεις, αἵτινες εἶχον γίνε-
ι, ἦσαν ἀνεπαρκεῖς, ὅπως θέσουν αὐτὸν ἐπὶ
τῶν ἰχνῶν τοῦ δολοφόνου. "Ἠλπίζεν, εἶνε
ἀληθές, ὅτι αἱ καταθέσεις τοῦ Λαυρεν-
τίου Δαλισιέ δὲν θὰ ἐβράδυνον νὰ τὸν δια-
φωτίσουν, ἀλλ' ὁ κλητὴρ ὁ ἀποσταλείς εἰς
τὴν ὁδὸν Γραμόν δὲν ἐπανήρχετο.

Τέλος ἀφίκετο, ἀλλὰ μόνος.

— Λοιπὸν; ἠρώτησεν ὁ Μοῦλ.

— 'Ο κύριος Δαλισιέ δὲν εἶνε εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ.

— Καὶ δὲν γνωρίζουν ποῦ εἶνε;

— Οὔτε κατὰ ποῖαν ὄραν θὰ ἐπανέλθῃ;

— "Οχι, ἐξῆλθε σήμερον τὸ πρωτὶ
εἰς τὰς ἐννέα, ἔπειτα ἐπανῆλθε τὸ ἐσπέ-
ρας διὰ νὰ ἐνδύθῃ καὶ δὲν τὸν ἐπανεῖδον
πλέον.

'Ο Μοῦλ συνέσπασε τὰς ὀφρῦς με ὕφος
ζωηρῆς δυσαρρεσκείας. Ἦτο προφανές ὅτι
θὰ ἔχαναν πολῦτιμον καιρὸν, ἴσως ἀνε-
πανόρθωτον.

— Ὑπομονήν, εἶπε· πρέπει νὰ περιμέ-
νωμεν.

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κλητῆρα:

— Παρήγγειλες νὰ τῷ εἰποῦν ὅταν ἐ-
πανέλθῃ ὅτι τὸν περιμένομεν ἐδῶ;

— Μάλιστα.

— Δὲν εἶπες διὰ ποῖον λόγον;

— Μοὶ τὸ εἶχατε ἀπαγορεύσει. Ἀφήκα
μόνον τὴν διεύθυνσιν τῆς οἰκίας.

— Εἰς ποῖον ὠμίλησες;

— Εἰς τὸν θυρωρὸν. Ὁ ὑπηρετὴς εἶχε
καὶ αὐτὸς ἐξέλθει.

— Καλῶς.

'Ο Μοῦλ ὑπέμεινε μετὰ δυσαρρεσκείας.

'Ο ὑπαστυνόμος, ἀναμένων τὴν ἀφίξιν
τοῦ Λαυρεντίου, ἤρξατο ἀνακρίσεως ἥς
γνωρίζομεν περιληπτικῶς τὸ ἀποτέλεσμα:

Λουδοβίκος Μορτάν, χρωματέμπορος καὶ
οἰκοδεσπότης τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Καρ-
δινέ. — Ἦ κατὰθεσίς του ἦν ἀσήμαντος.
'Ο μάρτυς δὲν ἔβλεπε τὴν κυρίαν Δαλισιέ
παρὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς
τοῦ ἐνοικίου. Τὸ μᾶλλον στενοχωροῦν αὐ-
τὸν εἶνε ἡ δυσφημία, ἣν ἡ οἰκία του θὰ
λάβῃ ἔνεκα τοῦ κακουργήματος.

'*Ερρίκος Ρισσέτ*, ὑπάλληλος τοῦ κυ-
ρίου Μορτάν, ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀνακοί-
νωσιν ἣν ἔκαμε κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς ἀ-
στυνομίας. Ἐν τούτοις νομίζει ὅτι διερ-
χόμενος πρὸ τῆς δειροστοιχίας παρετή-
ρησε τὴν θύραν ἡμισηνεωμένην.

'Ερ. — Εἶσθε βέβαιος περὶ τούτου;
Σκεφθῆτε.

'Απ. — Ναί. Δύναμαι νὰ τὸ βεβαιώσω.

'Ερ. — Παρητηρήσατέ τινα κατὰ τὴν
δειροστοιχίαν;

'Απ. — Δὲν ἐπρόσεξα.

'Ερ. — Τί ὄρα ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν
στιγμὴν.

'Απ. — Δέκα καὶ τέταρτον.

— Ὁ κύριος Δαλισιέ πιθανῶς ἐ-
ξερχόμενος θὰ ἐλησμόνησε νὰ κλείσῃ τὴν
θύραν, παρετήρησεν ὁ ὑπαστυνόμος.

— Ἄν ὅμως εἶχεν ἐξέλθει κατ' ἐκείνην
τὴν στιγμὴν, εἶπεν ὁ Μοῦλ.

'Ο κύριος Προσλέν, ὑπάλληλος ἐνοικια-
στῆς τοῦ δευτέρου πατώματος, ἐπανα-
λαμβάνει τὰς πρώτας ἀνακοινώσεις του.

— « Εἰσῆλθεν, εἶπε, μετὰ τῆς συζύγου
του τὴν ἐνάτην καὶ ἡμισίαν καὶ δὲν
ἐξῆλθε πλέον. Τὴν ἐπαύριον εὗρε τὴν θύραν
τῆς δειροστοιχίας κλειστὴν ὡς συνή-
θως ».

Λοιζα Ρεσπέλ. Σύζυγος τοῦ κυρίου
Ρουσιγιέ οἰνοπώλου κατὰ τὴν ὁδὸν Καρ-
δινέ. (Ἦ μάρτυς αὕτη καταθέτει μετὰ
μεγάλῃς εὐχερείας τὰ ἐξῆς):

— Δὲν κατόρθωσα ποτὲ νὰ ὀμιλήσω
εἰς τὴν κυρίαν Δαλισιέ. Ἀλλὰ τὴν Μα-
ριέτταν τὴν γνωρίζω πρὸ πολλοῦ. Μαλι-
στα. Εἴμεθα καὶ αἱ δύο ἀπὸ τὸ ἴδιο χω-
ρίο πλησίον τοῦ Καέν... Καυμένη Μα-
ριέττα! Εἶνε 33 χρόνων καὶ εἶνε 12
χρόνια ποῦ ἦλθε εἰς τὸ Παρίσι, ἀφοῦ ἐμά-
λωσε μετὰ τὴν πενθερὰν τῆς. Ἀλλὰ ἂν καὶ
ἦνε σκληρὸ νὰ δουλεύῃ κανεῖς, ἦτον ὅμως
εὐτυχῆς ποῦ εἶχε τέτοια κυρία, καθὼς τὴν
κυρία Δαλισιέ. Μοῦ ἔλεγε τόσους ἐπαί-
νους δι' αὐτήν... Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀφορμὴ
ποῦ ἦλθαν νὰ καθήσουν ἐδῶ, ἐγὼ ἔδειξα
τὸ σπιτί εἰς τὴν Μαριέτταν, ἡ ὁποία ὠμί-
λησε εἰς τὴν κυρίαν τῆς... ἂν ἦτον δυνατὸ
νὰ προέβλεπα ὅ,τι συνέβη... Ἦ κυρία
Δαλισιέ δὲν ἔλεγε ποτὲ τίποτε, ἀγαποῦσε
νὰ κάθεται μόνη, διὰ τοῦτο ἡ Μαριέτ-
τα, ἅμα ἔμενε μία στιγμὴ ἐλεύθερη, ἔ-
φευγε, ἔπερνε τὴν ἐργασίαν τῆς καὶ ἤρ-
χετο νὰ καθήσῃ μαζί μου. Μοῦ ἔλεγε ἕνα
σωρὸ πράγματα, τὰ σχέδιά τῆς... Τὸ
ὄνειρό τῆς ἦτο νὰ ὑπανδρευθῇ ἡ δυστυχῆς
δὲν ἦτον εὐμορφη καὶ βέβαια τὸ κτύπημα
ποῦ τῆς ἔδωκαν θὰ τὴν ἔκαμε ἀγνωρίστη.

'Ερ. — Ἦ κυρία Δαλισιέ δὲν ἔλεγε εἰς
κανένα τὰς θλίψεις τῆς; Ἦ Μαριέττα ὅμως
θὰ ἐγνωρίζε τὴν αἰτίαν;

— Δὲν ἦτο δύσκολον νὰ τὴν γνωρίσῃ.

— Σοὶ ὠμίλησε ποτὲ περὶ αὐτῆς;

— Συχνά. Ἦ δυστυχῆς! Ὁ υἱὸς τῆς
τὴν ἔκαμεν δυστυχῆ. Ἄλλη φορὰ περηφα-
νεύοταν δι' αὐτὸν, τὸν ἐλάτρευε... ἀλλὰ
ἀπ' ἐδῶ καὶ δύο - τρία χρόνια ποῦ ἐζοῦσαν
χωρισμένοι, εἶχε ἀλλάξει διαγωγὴν... τρέλ-
λαις καὶ ἀσωταῖς... Δὲν ἤρχετο παρὰ διὰ
νὰ ζητήσῃ χρήματα. Δὲν εἶχε τὸ θάρρος